



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 208. Erat autem in loco, vbi crucifixus est, hortus. v. 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

tiolos O cor meum, non desine lacrymari, & vos mei oculi ne intermittite lacrimarum rivos educere. Nam apud exequias has pompamque funebrem Dei mei, oportet vos tautundem lacrimarum promere ad laudandum, atque vnguenti ad condiendum dederunt alij. pretiosas igitur lacrymas educite oculi mei. non viles. pretiosæ lacrymæ sunt quæ eliciuntur super peccatis, super afflictione ecclesiæ super Dei dehonoratione, seductione hominum & corruptela morum. Has si datis, iam plus datis quam centum imo mille libras aromatum. Illas lacrymas in penitente Dominus amavit vivens & laudavit multum, & mortuus nobis commendare, non desistit. Nunquam, ô anima mea, tibi desit excellentissima hæc vinctio, tum in vltis proprios: tum, si quid potes, in proximorum auxilium: quæ, si sapias, nunquam alios vinctiois huius misericordiæ indigos adiuvare detrectabis. Currite igitur, festina, propera, amica mea species tibi aromáticas ex Christi passione atque vberere gratia sollicitè collige; easque in vasculo peccatoris tui pistillo crebræ meditationis contusas igne sancti desiderij simul decoctas, oleoque lætitiæ impinguatas ad vsus iam dictos applica. Et quod ad te attinet, dic: *Dilectus meus mihi inter vbera mea commorabitur, & quo ad proximum, clama præ zeli feruore, quis infirmatur & ego non infirmor? quotidie morior propter vestram gloriam & salutem.*

§. 208. *Erat autem in loco, vbi crucifixus est, hortus. v. 41.*

Spectans ad virum nobilissimum ciuitatis, Ioseph ab Arimathia virique amænus, secundus floridus, variis arborum, florum, vinearum varietate ornatus, & odoriferus, bene oclusus muris qui more Iudæorum sepulchrum ibi suum construi fecerat, in petra viua, quia voluit sepulchrum suum immobile esse, nec vnquam aboleri, sed exstare perpetuum suæ vitæ monumentum, in hoc ergo poni voluit Christum Iesum, ex mera erga ipsum reuerentia & amore, nec sine mysterio. Quoniam primus parens in horro occubuit à Sathana seductus, ideo Christus voluit contra satanam in horto sepultus resurgere & mortuos viuificare.

Esto igitur hortus conclusus, ô anima mea, nec sus luxuriæ, nec canis inuidiæ, nec vulpes fraudulentiæ, neque venenatarum cogitationum serpentes ingressum in eum inueniant: sed solus ipse, qui dominus eius solus esse debet, Christus sponsus, dilectus, & frater tuus. Colat & custodiat illum, uti deliciarum suarum ac voluptatis diuinæ paradysum, dic anima mea, dic dilecta dilecto, dic cum sponsa lætitanter: *surge Aquilo veni auster: perfla*

perfla hortum meum & fluant aromata illius. Procul abscede diabolica suggestio. Veni sancte spiritus, cor meum & carnem meam perfla, reple totum etiam corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende; fluant aromata piarum cogitationum, verborum ædificantium, & sua uolentia opera uirtutum, fluant inquam præ uertate de cordis abundantia & plenitudine gratiæ tuæ; sic tamen ô Domine ad tui nominis laudem, proximique salutem fluant, ut non penitus efflaant. Ita uerbis & factis hortui mei proximorum indigentia per charitatem subseruiam, ut tamen propriae salutis non desim: quia quid proderit homini si uniuersum mundum lucretur, animæ uero suæ detrimentum patiatur?

§. 209. *Et in horto monumentum nouum in quo nondum quisquam positus fuerat. v. 41.*

Bene nouum, bene in quo nondum quisquam positus fuerat, ut non calumniatur Iudæus resurrectionem, quod alius resurrexerit, & non Dominus Iesus aliud quoque eadem nouitas importat mysterium, nimirum corda & animas nostras per nouitatem uitæ debere præparari, ut in eis condigne corpus & sanguis Domini recondatur. Ideo autem Christus, inquit S. Augustinus, in aliena sepultura ponitur, quia pro aliorum moriebat saluæ, ut quid ergo in proprio sepeliretur? qui in se propriam causam mortis non habebat, quid illi tumulus in terris: cuius sedes manebat in cælis? ad quid illi sepultura propria? qui tridui tantum temporis spatio in sepulchro, non tam mortuus iacuit, quam uelut in lectulo conquieuit? sepulchrum autem est mortis habitaculum. Necessarium ergo non erat mortis habitaculum Christo qui uita est, nec opus habebat semper uiuens habitaculo defunctorum: in monumento uero exciso in petra conditus est, dicit S. Hieronymus, ne si ex multis lapidibus ædificatum fuisset suffolis tumuli fundamentis ablatus furto diceretur: si etiam sepulchrum fuisset in terra dicere poterant; suffoderunt terram & furati sunt eum, si fuisset lapis paruulus superpositus dicere poterant, dormientibus nobis tulerunt eum. Saxum enim magnum appositum ostendit non absque auxilio plurimorum sepulchrum potuisse referari.

O Anima mea, labora diligenter, curre instanter, ne te tædeat laboris, patienter sustine quascumque tribulationes, & dolores, quamdiu altissimo placuerit; exerce te in ieiunio & oratione & alijs quibusuis misericordiarum operibus: clama post Deum patrem omnipotentem usque dum ad unigeni-